

d'Espanya ensenyant, però aquesta vila l'ha captivat sempre.

No acostuma a enfadar-se mai. Té molta paciència, però molta. Domina la classe amb la seva presència, la seva bondat rendeix i desarma als discipòls revolucionaris.

Es un treballador incansable. Ensenya a aprendre. No és d'aquells homes de carrera que en quant tenen un títol en la butxaca ja creuen saber-ho tot.

No s'envaneix de la seva cultura. No hi ha que tractar-lo molt per notar en ell l'home

culte que coneix el món dels llibres, dels nens i dels homes.

Del col·legi de segona ensenyança de San Francisco quasi no se'n mou.

Ha viscut retirat, curós de la seva família i deixebles. No s'ha barrejat en política. En canvi la influència sobre la nostra joventut ha estat molt important.

Nosaltres creiem que la tasca de l'Antoni Espí i Grau i d'altres com ell, han fet, fan i faran que el futur sigui esperançador.

José Pérez i Germán Rodríguez

OPINIÓ PERSONAL

Quan va morir En Antoni Espí i Grau, la revista local "El Narro" publicava:

Ha mort el MESTRE!

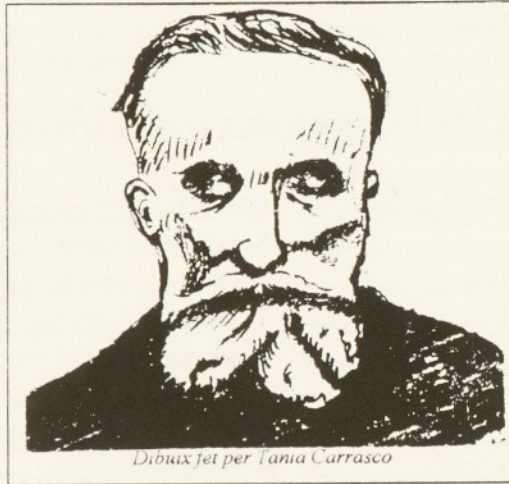
Diem el MESTRE amb majúscula, perquè de debò era un mestre!. Ha deixat enveges i misèries sobretot d'aquest tros de terra que tan malament li ha pagat el seu desinterès al practicar aquella obra de misericòrdia que diu: "Ensenyar al qui no sap"

Va morir-se l'Antoni Espí i la seva mort ha deixat un buit molt difícil d'omplir. L'Espí i

Grau, l'home que en vida era un home model ha deixat de viure per augmentar el nombre dels que han passat a millor vida.

Esperem que mai s'acabin persones amb sabiesa i humanitat

Julio Martinez Canals

ENTREVISTA A LA SRTA BALBINA BUSQUETS

Un dia van anar a veure la senyoreta Balbina Busquets i Bonet.

La senyoreta Balbina és molt simpàtica, la seva mirada reflexava una vida plena de coses interessants.

Quan la senyoreta Carmen Porta va explicar el que fariem en el 75^è aniversari de l'escola Pereanton, ella va dir:

Jo soc feliç aquí, i si en aquest acte del qual estic molt contenta que se celebri i on tothom reflectirà alegria, jo hi assistís, em sentiria emocionada, i aquí en la meua habitació i en el meu racó estic molt bé, assumint el present i recordant el passat.

A la senyoreta Balbina li van fer unes preguntes:

Quants anys vas estar a l'Escola?

Des dels meus 22 anys fins als 70 en que em vaig retirar de la professió.

Com eren els nens de la teua classe?

Obeïents, alegres i simpàtics. No recordo haver castigat ningú. Els alumnes no es fan bons renyant-los, i no recordo cap disgust.

El mètode d'ensenyament el basava en el raonament. M'ha agradat molt dibuixar, i jo explicava amb dibuixos.

Per què vas venir a aquesta Escola?